

Таїна морочненського хутора Гнітово

Звичайний морочненський хутір Гнітово описаний у романі російського письменника Андрія Дугінця «Стохід». Саме там знайшли притулок солдати-біженці Андрій Дугінець та Петро Басов. Коли цей хутір був заснований, достеменно невідомо. У 1944 році тут проживало 5 родин: Ломазея Степана Васильовича, Багна Антона Андрійовича, Козлова Василя Андрійовича, Дейнеки Василя Федоровича, Багно Марії Йосипівни.

Ще до 1939 року землі на цьому хуторі Багно Антон купив за гроші, зароблені в Америці. Так робило багато його односельців: вони їхали за океан тяжко працювати, щоб дома придбати землі для родини.

Сюди, в 1941 році, болотними стежками прибули солдати, які втекли з німецького полону. Це було справжнім подвигом – прихистити у своєму будинку чужого чоловіка. На це згодився Багно Антон Андрійович. Він стане прообразом одного з героїв твору – діда Багна Конона. Прізвище його письменник не став змінювати.

За час перебування на хуторі Андрій Дугінець буде заробляти малюванням. У кожній морочненській хаті з'явилися його живописні портрети. Молодому художникові так майстерно вдавалося відтворювати обличчя поліщуків, що ті в черги шикувалися, аби він зобразив їхній портрет.

Згодом Багно Антон проведе на війну сина Івана, зятя Козлова Василя Андрійовича, сусідів Ломазея Степана Васильовича, Дейнека Василя Федоровича. Його гості - Дугінець Андрій та Басов Петро - приєднуються до місцевих партизанів. А в 1982 році до родини Багнів прийшов лист. Їх розшукував колишній поселенець Петро Басов, аби подякувати за притулок.

У 1985 році Петро Басов та Андрій Дугінець приїздили на зустріч у Морочне. Особливо щемною була розмова із Савчуком Пилипом, з яким дружив Андрій Дугінець (на фото).

Валентина ТУМАШ

